

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dîtîqa (nouum) ḥadāta (testamentum)

Parisiis, 1584

Cap. XVI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39367

18 Indignatus est autem, & nolebat introire. Pater ergo illius egressus cepit rogare illum.

29 At ille respondens, dixit patri suo, Ecce tot annis serui tibi, & nunquam mandatum tuum prateriui, & nunquam dedisti mihi hœdum, vt cum amicis meis epulacer:

30 Sed postquã filius tuus hic, quid deuorauit substantiam suam cum meretricibus, venit, occidisti illi vitulum saginatum.

31 At ipse dixit illi, Fili, tu semper mecum es, & omnia mea tua sunt.

32 Epulari autẽ & gaudere oportebat, quia frater tuus hic, mortuus erat, & reuixit: perierat, & inuentus est.

CAP. XVI,

1 DICEBAT autem & ad discipulos suos: Homo quidam erat diues, qui habebat villicum, & hic diffamatus est apud illum, quasi dissipasset bona ipsius.

2 Et vocauit illum, & ait illi, Qui hoc audio de te: redde rationem villicationis rusticam enim non poteris villicare.

3 Ait autem villicus intras, Quid faciam, quia dominus meus aufert à me villicationem: fodete non valco, mendicare erubesco.

ab eo petit pater eius & egressus ingredi fuit volens & nō & indignatus
: ורנו ולא עבדו הוא למעל ונפק אבוהי בעאמנה
: tibi ego serui annos tot ecce patri suo dixit verbū is
: והו דין אמר לאבוהי הנה כמה שנין פלה אנא לך
: hœdum vnquam & ab mandatu tuū transgressum vnquã nec seruitutem
: נשותא ולא מתוס עברת פוקדנך ומן מתוס נדיא
: cum filio tuo autẽ huic amicis meis cum vt oblectarer mihi delicti tu
: והבת לי דאתבסם עם רחמי: 30 להנא דין בך כד
: saginatum bouem ei magisti & venit meretricibus, cum poss. tu
: היה קנינך עם זנותא ואתא נכסת לה תורא דפטמנה
: & omnia es mecum tẽpore in omni tu fili mi pater eius ei dixit
: אמר לה אבוהי כריי אנת בכל זכנ עמי אנת וכלמסד
: & gaudere nos erat decens autẽ oblectari sunt tu quæ no
: ודין דולך הו: 32 למבסם דין ולא אוא לקולמחרת
: & inuentus est: erat & perditus & reuixit erat mortuus frater tuus quia
: ונא אחוך מתא הוא וחיה ואבידה הוא ואשתכח
: 16 Caput
: קפלאון יו
: ieiunium ingred. antequam in sabbatho vnus matutinis lectio
: קרינא דצפרא דהר בשבא דקדם עלל צומא
: diues erat vnus vir discipulos suos ad parabolam & dicit
: אמר מתלא לות תלמידוהי צברא חר אית הוא עתירא
: q poss. suam & crim. suis ei & delatus est domus magister ei & cer.
: ונת הוא לה רב ביתא ואתאכל לה קרצוהי דקנינה
: ego quod audio istud quid ei & dixit dominus ei & vocauit eū ppheta
: ונח: 2 וקרוהי מרה ואכר לה מנו הנא דשמע אנא
: tu poteris enim non dispensationis tue rationem mihi reddere
: דרוב לי חושבנא דרבת ביתךך לאגור משכח אנת
: apud se domus mag. ille dixit mihi vt sis domus mag. an. pph.
: וכל רב ביתא דתחיא ליו: 3 אמרהו רב ביתא בנפשה
: vt fodiam dispensationem à me sibi aufert qd dom. me facit
: נא דעבר דמרו שקל לה מני רבת ביתותא דאחפור
: me pudet & mendicare ego possim
: אמשכח אנא ולמחר בהת אנא:

28 ὁ ἀρῖστος δὲ, ὃς ἦν ἡ δούλη τοῦ κυρίου, οὐκ ἠθέλησεν εἰσελθεῖν πρὸς αὐτόν, ὁ δὲ πατήρ αὐτοῦ ἐξελθὼν παρεκάλει αὐτόν. 29 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ εἶπεν, ὅτι οὐκ ἔστιν ἔτι δουλεύων σοι, ὁ δὲ πater αὐτοῦ εἶπεν, ὅτι ἐγὼ πάντοτε εἶμι δουλεύων σοι. 30 ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ, ὅτι ἐγὼ πάντοτε εἶμι δουλεύων σοι, ὁ δὲ πater αὐτοῦ εἶπεν, ὅτι ἐγὼ πάντοτε εἶμι δουλεύων σοι. 31 ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ, ὅτι ἐγὼ πάντοτε εἶμι δουλεύων σοι, ὁ δὲ πater αὐτοῦ εἶπεν, ὅτι ἐγὼ πάντοτε εἶμι δουλεύων σοι. 32 ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ, ὅτι ἐγὼ πάντοτε εἶμι δουλεύων σοι, ὁ δὲ πater αὐτοῦ εἶπεν, ὅτι ἐγὼ πάντοτε εἶμι δουλεύων σοι.

Kap. 16.

1 Ελεγε δὲ ὁ κύριος τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἀλλήλων τις πρὸς τὸν πλησίον, ὃς εἴη ὡς οἰκονομὸς, ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, ὅτι οὐ δύναται οὗτος εἶναι οἰκονομὸς, ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, ὅτι οὐ δύναται οὗτος εἶναι οἰκονομὸς. 2 ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, ὅτι οὐ δύναται οὗτος εἶναι οἰκονομὸς, ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, ὅτι οὐ δύναται οὗτος εἶναι οἰκονομὸς. 3 ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, ὅτι οὐ δύναται οὗτος εἶναι οἰκονομὸς, ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, ὅτι οὐ δύναται οὗτος εἶναι οἰκονομὸς.

dispensatione d. exierim ut cum faciam quid noui
 וְדַעְתָּ מָנָא אַעבד דַּמָּא דַּנֶּפֶקַת מִן רֵבֶת בֵּיתוֹתָא
 & domini sui debitorib. ex vnu & vocauit in domos suas recipiant me
 נִקְבְּלוּ וְנִגְנִי בְּבֵיתוֹתָא וְקָרָא לְהַד חַד מִן חֵיבָא דַּמָּרְחָא
 centum ei dixit dno meo tu debes quantum primo & dixit
 ואמר לקדמיא כמא חיב את למרי: 6 אמר לה מאא
 quinquaginta scribe cito & sede librū tuū accipe ei dixit olei metretas
 מתרין משחא אמר לה סב כתבך ותב בעגל כתוב הששין
 dno meo es debes quantum tu alij & dixit metretas
 מתרין: 7 ואמר לאחרנא את כמא חיב את למרי
 & sede librū tuū accipe ei dixit frumenti coros centum ei dixit
 אמר לה מאא כורין הששא אמר לה קבל כתבך ותב
 qui iniquus erat dom' magistrū Domin' noster & landauit coros octoginta scribe.
 כתוב תמאנין כורין: 8 ושכח מרן לרב ביתא דעולא
 prz sunt prudentes huius seculi enim filij fecisset quia prudenter
 דחבימאית עבד בנוהי ניר דעלמא הנא חבימין אנון מן
 dicens ego & etiam hac in sua generatione lucis filijs
 בנוהי ונוהרא בשרבתהון הרב: 9 ואף אנא אמר
 iniquitatis hoc mammona de amicos vobis ut faciatis vobis sum
 אנשא לבון דעבדו לבון רחמא מן מסונא הנא דעולא
 is que sunt in eternū in tabernacula sua recipiant vos defecerit ut cum
 דמא דגמר נקבלונכון כמטל ליהון דלעולם: 10 מן
 iniquus qui in modico & is est fidelis in multo etiā fidelis qui in modico
 דבקליל מהימן אף בסני מהימן הו ומן דבקליל עול
 fidelis iniquitatis in mammona ergo si est iniquus in multo etiā
 אף בסני עול הו: 11 אן הכיל כמסונא דעולא כחימנא
 non est si credet quis vobis verum fuistis non
 לא הויתון שררנא לבון מנו מהימן: 12 ואן ברלנא
 vobis dabit quis q vestrū est fidelis inuenti estis non in eo q vestrū
 דילכון לא אשתכתתון מהימנא דילכון מנו נתל לבון
 vnum enim aut seruire dominis duobus qui possit seruus non est
 לית עבדא דמשכת לתרין מרון למפלה או ניר להד
 nō contēnet & alterum honorabit vnum aut diligit & alterum oderit
 נסנא ולאחרנא נרחס או להד ניקר ולאחרנא נשוט לא
 & mammonz Deo seruire estis potentes
 משבחין אנתון למפלה לאלהא ולממונא:

4 Scio quid feciam, ut cum amotus fuero à villicatione, recipiant me in domos suas.
 5 Conuocaris itaque singulis debitoribus domini tui, dicebat primo, Quantum debes domino meo?
 6 At ille dixit, Centum cadōs olei. Dixitque illi, Accipe cautionem tuam: & sede, cito scribe quinquaginta.
 7 Deinde alii dixit Tu verò quantum debes? Qui ait, Centum coros tritici. Ait illi, Accipe literas tuas, scribe octoginta.
 8 Et laudauit dominus villicum iniquitatis, quia prudenter fecisset: quia filij huius seculi, prudentiores filijs lucis in generatione sua sunt.
 9 Et ego vobis dico, facite vobis amicos de mammona iniquitatis: ut cum defeceritis, recipiant vos in æterna tabernacula.
 10 Qui fidelis est in minimo, & in maiori fidelis est: & qui in modico iniquus est, & in maiori iniquus est.
 11 Si ergo in iniquo mammona fideles non fuistis, quod verum est quis crederet vobis?
 12 Et si in alieno fideles non fuistis: quod vestrum est quis dabit vobis?
 13 Nemo seruus potest duob' dominis seruire: aut enim vnum odiet, & alterum diliget: aut vni adhaerebit, & alterum contemnet. non potestis Deo seruire & mammonz.

4 וְדַעְתָּ מָנָא אַעבד דַּמָּא דַּנֶּפֶקַת מִן רֵבֶת בֵּיתוֹתָא
 5 וְקָרָא לְהַד חַד מִן חֵיבָא דַּמָּרְחָא
 6 וְאָמַר לְהַד מָא
 7 וְאָמַר לְאַחֲרָנָא אַתְּ כִּמְאָא חֵיבָא אַתְּ לְמָרִי
 8 וְשָׁכַח מִרְנָא לְרַב בֵּיתָא דְעוּלָא
 9 וְאֵפְרָא אָמַר
 10 מִן דְּבַקְלִיל מְהֵימֵן אָפְּ בְּסָנִי מְהֵימֵן הוּוּ וּמִן דְּבַקְלִיל עוּל
 11 אָפְּ בְּסָנִי עוּל הוּוּ
 12 וְאִן בְּרִלְנָא לְבֹנִין מְהֵימֵן
 13 נִסְנָא וְלֹא אַחֲרָנָא נְרַחֵס אִו לְהַד נִיקֵר וְלֹא אַחֲרָנָא נְשׁוּט לֹא

K ij

14 Audiebant autem omnia hęc Pharisei, qui erant avari: & deridebant illum.

15 Et ait illis, Vos estis qui iustificatis vos coram hominibus: Deus autem nouit corda vestra, quia quod hominibus altum est, abominatio est ante Deum.

16 Lex & Prophetę, vsque ad Ioannem, ex eo regnum Dei euangelizatur, & omnis in illud vim facit.

17 Facilius est autem cęlum & terram præterire, quàm de Legge viuum apicem cadere.

18 Omnis qui dimittit uxorem suam, & alteram ducit, mœchatur: & qui dimissam à viro ducit, mœchatur.

19 Homo quidam erat diues, qui induebatur purpura & bysso: & epulabatur quotidie splendide.

20 Et erat quidam mendicus nomine Lazarus, qui iacebat ad ianuam eius, vlceribus plenus:

21 Cupiens saturari de micis quę cadebant de mensa diuitis, & canes veniebant, & lingebant vlcera eius.

22 Factum est autem, vt moreretur mendicus, & portaretur ab Angelis in sinu Abrahę. Mortuus est autem & diues, & sepultus est in inferno.

erant auantes quia omnia hęc audissent cum autē Pharisęi
14 פרישאי דין כד שמעו הלין כל הדין מטל דרחמי הוו
15 וי' vos estis eis dixit verb Iesus eum erant irridentes perueni
16 וי' שוע דין אמר להון אנתון אנון
17 דעס דרם בירת בני נשא קדם אלהא נדיר הו
18 דעס דרם בירת בני נשא קדם אלהא נדיר הו
19 דעס דרם בירת בני נשא קדם אלהא נדיר הו
20 דעס דרם בירת בני נשא קדם אלהא נדיר הו
21 דעס דרם בירת בני נשא קדם אלהא נדיר הו
22 דעס דרם בירת בני נשא קדם אלהא נדיר הו

15 Vos estis qui iustificatis vos coram hominibus: Deus autem nouit corda vestra, quia quod hominibus altum est, abominatio est ante Deum.

16 Lex & Prophetę, vsque ad Ioannem, ex eo regnum Dei euangelizatur, & omnis in illud vim facit.

17 Facilius est autem cęlum & terram præterire, quàm de Legge viuum apicem cadere.

18 Omnis qui dimittit uxorem suam, & alteram ducit, mœchatur: & qui dimissam à viro ducit, mœchatur.

19 Homo quidam erat diues, qui induebatur purpura & bysso: & epulabatur quotidie splendide.

20 Et erat quidam mendicus nomine Lazarus, qui iacebat ad ianuam eius, vlceribus plenus:

21 Cupiens saturari de micis quę cadebant de mensa diuitis, & canes veniebant, & lingebant vlcera eius.

22 Factum est autem, vt moreretur mendicus, & portaretur ab Angelis in sinu Abrahę. Mortuus est autem & diues, & sepultus est in inferno.

23 Factum est autem, vt moreretur mendicus, & portaretur ab Angelis in sinu Abrahę. Mortuus est autem & diues, & sepultus est in inferno.

24 Factum est autem, vt moreretur mendicus, & portaretur ab Angelis in sinu Abrahę. Mortuus est autem & diues, & sepultus est in inferno.

14 ἄκουον δὲ ταῦτα πάντες οἱ φαρισαῖοι καὶ ὁ γένος τοῦ Σαδδουκαίου αὐτοῦ 15 ὁ δὲ ἰσχυρὸς ἐστὶν ὁ δὲ ἀδικῶν ὁ δὲ ἀδικῶν ὁ δὲ ἀδικῶν
16 ὁ δὲ ἀδικῶν ὁ δὲ ἀδικῶν ὁ δὲ ἀδικῶν ὁ δὲ ἀδικῶν ὁ δὲ ἀδικῶν
17 ὁ δὲ ἀδικῶν ὁ δὲ ἀδικῶν ὁ δὲ ἀδικῶν ὁ δὲ ἀδικῶν ὁ δὲ ἀδικῶν
18 ὁ δὲ ἀδικῶν ὁ δὲ ἀδικῶν ὁ δὲ ἀδικῶν ὁ δὲ ἀδικῶν ὁ δὲ ἀδικῶν
19 ὁ δὲ ἀδικῶν ὁ δὲ ἀδικῶν ὁ δὲ ἀδικῶν ὁ δὲ ἀδικῶν ὁ δὲ ἀδικῶν
20 ὁ δὲ ἀδικῶν ὁ δὲ ἀδικῶν ὁ δὲ ἀδικῶν ὁ δὲ ἀδικῶν ὁ δὲ ἀδικῶν
21 ὁ δὲ ἀδικῶν ὁ δὲ ἀδικῶν ὁ δὲ ἀδικῶν ὁ δὲ ἀδικῶν ὁ δὲ ἀδικῶν
22 ὁ δὲ ἀδικῶν ὁ δὲ ἀδικῶν ὁ δὲ ἀδικῶν ὁ δὲ ἀδικῶν ὁ δὲ ἀδικῶν

& vidit longinquo à oculos suos levauit in inferno torquetur & cqm
 וכד משתנק בשיוול ארים עינוהי מן רוחקא והוא
 & dixit alta voce & clamauit in sinu eius & Lazarum Abraham
 לאברהם וללעזר בעובה ו וקרא בקלא רמא ואמר
 digiti sui summū vt intingat Lazarum & mitte super me miserare Abraham Pater mi
 אבי אברהם אתרחם עלי ושדרר ללעזר דנצבוע ריש צבעה
 hac inflamma ego crucior quia ecce linguā meā mihi & humectet in aqua
 במיא ונרטב לי לשני דהא משתנק אנא בשלהביא תרא
 in vita tua bona tua quia recepisti recordare fili mi Abraham ei dixit
 אמר לה אברהם כרי תרבר רקבלת סתךך בחיך
 cruciaris & tu hic requiescit ecce & nunc mala sua & Lazarus
 ולעזר בישתה והשא הא מתתניה הרבא ואנת משתנק
 vt ij & vos inter nos positus est ingens hiatus omnibus his & cum
 ועם הליון כלהיון הותא רבתא סימא בינון ולכוון דאילון
 illinc non & etiam possint non ad vos transire hinc qui volūt
 דצבין סכא דנעברון לותכוון לא נשכחוון ואף לא דמן תמן
 pater mi abs te ego peto ergo ei dixit ad nos trāsire
 נעברון לותן אמר לה מרין בענא אנא מנד אבי
 mihi sunt fratres enim quinque patris mei in domum venitatis cum
 דתשרדיותי לבית אבי חמשא גיר אחין ארת לי
 hunc in locum veniant ipsi etiam ne eis testificetur abeat
 נאול דסהר אנון דלא אף הנון נאתון לרובתא הרא
 & propheta Moses illis est Abraham ei dixit cruciatus
 דתשניקא אמר לה אברהם אית להון מושא ונכא
 sed Abraham pater mi non ei dixit verò ille eos audiant
 נשמעון אנון הו דין אמר לה לא אבי אברהם אלא
 Abraham ei dixit pœnitentiā agēt ad eos eat mortuis ex quis si
 אן אנש מן מיתא נאול לותהון תבין אמר לה אברהם
 ex quispiam si non etiam audiant non & prophetas Moysen si
 אן למושא ולנביא לית שמעון אף לית אן אנש מן
 ei credent surrexerit mortuis
 מיתא נקום מהימנין ליה

23 Eleuans autem oculos suos cum esset in tormentis, vidit Abraham à longè, & Lazarum in sinu eius.
 24 Et ipse clamans, dixit, Pater Abraham, miserere mei, & mitte Lazarum vt intingat extremum digiti sui in aquam, vt refrigeret linguā meam, quia crucior in hac flamma.
 25 Et dixit illi Abraham, Fili, recordare quia recepisti bona in vita tua, & Lazarus similiter maluit: autem hic consolatur, tu verò cruciaris.
 26 Et in his omnibus, inter nos & vos chaos magnū firmatum est: vt hi qui volūt hinc transire ad vos, non possint, neque inde huc transire.
 27 Et ait, Rogo ergo te pater, vt mittas eū in domum patris mei.
 28 Habeo enim quinque fratres, vt testetur illis, ne & ipsi veniant in hunc locum tormentorum.
 29 Et ait illi Abraham, Habent Moysen & Prophetas: audiant illos.
 30 At ille dixit, Non, pater Abraham: sed si quis ex mortuis icrit ad eos, pœnitentiā agent.
 31 Ait autem illi, Si Moysen & Prophetas non audiunt, neque si quis ex mortuis resurrexerit, credent.

17 Caput

CAP. XVII.

קפלאון יו

ieiunium precedentis hebdomadis feria sexta ad vespas lectio קרינא דרמשא דערובתא דשבתא קרמיתא דצומא

23 και ος τω αδη ε παρας τος εφθλαμεις αυ πω, υπαρχου ε βασιαισ, ο εχ η Α Β εραμ δω μακι οτοι, και
 Δαζαρτ εν τος κελπις αυτ. 24 και αυ τος φωνησαι ετι, πατηρ Α Β εραμ, ελεησον με, και πημαν λαζα-
 ρου, να βαλη το ακρον το δακτυλου αυτου εν οτακου, και καταβητω επι γλωσσου μου οτι ενδυναμαι οτι φλογι-
 σωτη. 25 ετι δε Α Β εραμ, τενου, μηδθη οτι απλατες ου τα αγαθα σου εν το ζωη σου, και λαζαρου
 εμοιως τα κακα σου δε εδωκεν ελεησον. 26 και οτι πασι τωτοις, μεταξυ ημων και
 υμων ημερα εστημεν, οπως οι θελοιτες διαβηωαι εντην πορτα υμων, μη διωονται, μηδ οι εντην πορτα
 ημων διαφασου. 27 ετι δε δρωτω ουωσι, πατηρ, η α πημαν αυτου εις το οικον το πατρσ μου.
 28 εγω τωρ ηωι εδελφουσ, οπως διαβηωαι εντην πορτα υμων, και αυτωι ελθωτω εις τον οικον τον τον βασι-
 αυ. 29 λεγει αυτω Α Β εραμ, εγωισ Μωσαι, και τος προσωτας ανευαπτωσαι αυτωι. 30 ο δε ειπεν, η-
 ρη πατηρ Α Β εραμ, οη ε αδελφσ, δω τεκαρον τη ρηλη σου πορτα αυτωι, αυτωι ουωσι. 31 ετι δε αυτω, ει Μωσαιωσ
 και τω προσωτωι εν ανωωωωω, εδω ε αδελφσ οκ 14 κρων ανωωωωω, πωλωωωωωι σου.

K ij